

Sygn. akt IVRC 341/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Kubica

Protokolant Anna Szyk - Palczykowska

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2016r. w Gdańsku

sprawy z powództwa małol. A. D. zast. przez matkę J. D.

przeciwko A. R.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego A. R. na rzecz małoletniego powoda A. D. ur. (...) w G. alimenty w kwocie po 2000 (dwa tysiące) zł miesięcznie, płatne z góry do 10-go dnia każdego miesiąca do rąk matki małoletniego powoda J. D. z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 14 kwietnia 2014r.

II. w pozostałym zakresie powództwo o alimenty oddala

III. oddala powództwo o zapłatę kwoty 19500 (dziewiętnaście tysięcy pięćset) zł

IV. w zakresie cofniętego powództwa postępowanie umarza

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności

VI. nakazuje pobrać od pozwanego A. R. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku kwotę 1300 (jeden tysiąc trzysta) zł tytułem zwrotu kosztów sądowych

VII. zasądza od pozwanego A. R. na rzecz małoletniego powoda A. D. działającego przez matkę J. D. kwotę 1548 (jeden tysiąc pięćset czterdzieści osiem) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

Sygn. akt IV RC 341/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 kwietnia 2014 roku małoletni powód A. D. reprezentowany przez matkę J. D. wniósł o zasądzenie alimentów od pozwanego A. R. w kwocie 3.000 zł miesięcznie poczynając od dnia wniesienia pozwu płatnych do dnia 10-tego każdego miesiąca do rąk matki małoletniego.

W uzasadnieniu wskazano, że pozwany jest ojcem małoletniego A. D., co zostało ustalone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe z dnia 5 lutego 2013 roku w sprawie o sygnaturze IV RC 391/11. Małoletni zamieszkuje obecnie z matką i pozostaje pod jej bezpośrednią opieką. Pozwany od daty uprawomocnienia wyroku ustalającego jego ojcostwo w żaden sposób nie przejawiał zainteresowania małoletnim ani też wsparciem materialnym, co więcej nie wywiązał się nawet z zasądzonych na rzecz strony powodowej kosztów za obie instancje sądowe. Małoletni ukończył 13 lat, jest uczniem ostatniej klasy gimnazjum, nie sprawia problemów wychowawczych, osiąga bardzo dobre wyniki w nauce. Małoletni uczestniczy w dodatkowych zajęciach z języka angielskiego i z języka

niemieckiego. W ramach rozwoju fizycznego korzysta z basenu i należy do sekcji karate. Są to zajęcia wymagające sporych nakładów. Małoletni jest wspierany przez rodziców matki. Na miesięczne koszty utrzymania małego składają się następujące kwoty: 350 zł wyżywienie, 300 zł odzież, 450 zł opłaty szkolne (w tym wyprawka oraz wycieczki), 155 zł zajęcia z j. angielskiego, 158 zł zajęcia z j. niemieckiego, 88 zł basen, 98 zł karate, 100 zł leczenia, 180 zł rozrywka, 100 zł kieszonkowe, 100 zł higiena, 317 zł wakacje, 712 zł udział małego w kosztach mieszkaniowych. Łączne koszty utrzymania małego to kwota 3.148 zł. Matka małego jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym. Jest po operacji biodra – pobiera rehabilitację. Zatrudniona jest w (...) z wynagrodzeniem netto 3.969 zł, brutto 5.441 zł. Stałe opłaty, jakie matka małego ponosi w skali miesiąca, to opłaty mieszkaniowe – 702 zł, ubezpieczenie samochodu – 85 zł, koszt paliwa – 300 zł, naprawy i przegląd samochodu – 167 zł. Łączne koszty w skali miesięcznej to 1.254 zł. Pozwany jest doktorem medycyny zatrudnionym w Akademii Medycznej, prowadzi też prywatny gabinet. Osiąga dochody w granicy ok. 14.000 zł.

W odpowiedzi na pozew z dnia 24 marca 2015 roku pozwany A. R. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazano, że roszczenie powoda jest nieudowodnione. Pozwany podniósł, że nie osiąga dochodów na poziomie wskazanym w pozwie. Nie jest pracownikiem Akademii Medycznej w G. od września 2013 roku, nie pozostaje w żadnym stosunku pracy. Pozwany jest zobowiązany do ponoszenia miesięcznie kosztów związanych z opłaceniem Polisy L. – ok. 684 zł miesięcznie, spłatą kredytu – 3.359,13 zł miesięcznie, składką na ubezpieczenie – 759 zł miesięcznie, raty w (...) – ok. 274,10 CHF (ok. 964 zł) miesięcznie, miesięczna rata (...) – 1.124,33 zł. Same te miesięczne zobowiązania to ok. 7.500 zł miesięcznie. Koszty utrzymania nieruchomości pozwanego to ok. 837 zł miesięcznie. Wskazano, że matka małego przez lata wychowywała małego z innym mężczyzną i wytoczyła powództwo przeciwko pozwanemu dopiero po ustaleniu, że dotychczasowy partner nie jest ojcem dziecka. Dopiero rozstanie skłoniło ją do podjęcia działań na drodze sądowej. Wskazano, że kierują nią pobudki ekonomiczne, a nie dobro syna.

(**odpowiedź na pozew** : k. 75-77)

Pismem z dnia 19 czerwca 2015 roku strona powodowa rozszerzyła powództwo w ten sposób, że wniosła o zasądzenie alimentów za okres poprzedzający wniesienie pozwu od lipca 2012 roku do kwietnia 2014 roku – 21 miesięcy, w kwocie po 3.000 zł za miesiąc, czyli łącznie 63.000 zł.

(**pismo** : k. 209)

Na rozprawie w dniu 14 października 2015 roku pełnomocnik powoda zmodyfikował powyższe żądanie i wniósł o zasądzenie kwoty 19.500 zł z tytułu alimentów za okres poprzedzający wytoczenie powództwa, w pozostałym zakresie cofnął pozew o zasądzenie zaległych alimentów.

Pełnomocnik pozwanego wyraził zgodę na częściowe cofnięcie powództwa.

(**protokół** : k. 253-254)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa o zapłatę alimentów za okres poprzedzający wytoczenie powództwa wskazując, że nie udowodniono, by istniały niezaspokojone potrzeby powoda z tego okresu. Jednocześnie wniósł o zasądzenie kosztów postępowania związanych z tym roszczeniem. Przed zamknięciem rozprawy pozwany wniósł także o oddalenie powództwa o alimenty, pozostawiając „do decyzji Sądu wysokość alimentów”.

(**pismo** : k. 242-245, protokół k. 295)

Postanowieniem z dnia 12 maja 2014 roku Sąd oddalił zawarty w pozwie wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia (k. 28).

Na rozprawie w dniu 24 marca 2015 roku powód zgłosił kolejny wniosek o udzielenie zabezpieczenia. Postanowieniem z dnia 24 marca 2015 roku Sąd udzielił zabezpieczenia zobowiązując pozwanego do łożenia alimentów na rzecz powoda

w wysokości po 1.500 zł miesięcznie, w pozostałym zakresie wniosków o udzielenie zabezpieczenia został oddalony (k. 101). W dniu 28.08.2015r. Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił zażalenie pozwanego na to postanowienie (k. 232-238).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni A. D. urodzony (...) jest dzieckiem pozwanego A. R. oraz J. D.. Ojcostwo pozwanego zostało ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 5 lutego 2013 roku w sprawie o sygnaturze IVRC 391/11. Orzeczenie to jest prawomocne od dnia 13 kwietnia 2014 roku.

(**dowód** : odpis zupełny aktu urodzenia: k. 7; akta sprawy IV RC 391/11: wyrok: k. 232, zarządzenie: k. 311)

Małoletni A. D. zamieszkuje wraz z matką w jej własnościowym mieszkaniu w G.. Małoletni A. D. nie sprawia problemów wychowawczych, osiąga dobre wyniki w nauce. Małoletni reprezentuje szkołę w wielu konkursach, samodzielnie poszerza wiedzę. Obecnie powód jest uczniem II klasy liceum ogólnokształcącego.

Miesięczne koszty utrzymania małego wynoszą ok. 3000 zł, na co składają się następujące pozycje: wyżywienie 400-500 zł miesięcznie, odzież i obuwie 200-300 zł miesięcznie, soczewki kontaktowe 60 zł miesięcznie, okulary 500 zł w skali roku – 41 zł miesięcznie, wydatki szkolne ok. 800 zł w skali roku – 67 zł miesięcznie (w tym zakup podręczników, rada rodziców), bilet semestralny 230 zł – 46 zł miesięcznie, wyjazdy wakacyjne, obozy, zielona szkoła – łącznie ok. 270 zł w skali miesiąca. Do kosztów utrzymania małego należą także opłaty za chemię, środki higieny, rozrywkę (w tym zakup książek, wizyty w kinie, teatrze).

Do kosztów utrzymania małego należy także zaliczyć stosunkowy udział małego w kosztach mieszkaniowych: 456,04 zł czynsz, 150 zł media (Internet, telefon, TV), 100 zł telefony komórkowe, 100-120 zł energia elektryczna – na małego przypada kwota ok. 415 zł.

Małoletni nie choruje przewlekłe, jest dzieckiem przeciętnie zdrowym. Korzysta z usług stomatologa: ok. 100 zł miesięcznie.

Nadto małoletni jest członkiem Klubu (...) od września 2007 roku i bierze czynny udział w zajęciach. Wysokość składki członkowskiej za miesiąc to 90 zł. Konieczny jest także zakup kimono oraz ochraniaczy – rocznie kwota ok. 200 zł. Małoletni uczęszczał także na basen – ok. 100 zł miesięcznie, obecnie z basenu nie korzysta z powodów zdrowotnych. Powód ma dodatkowe zajęcia z języka niemieckiego w szkole – ok. 65 zł miesięcznie oraz dodatkowe zajęcia z matematyki – ok. 280 zł miesięcznie. Wcześniej, do czerwca 2014 roku, małoletni uczęszczał na dodatkowe zajęcia pozaszkolne z języka angielskiego oraz z języka niemieckiego.

W trakcie obozu karate małoletni A. D. zerwał więzadła w kolanie. Nie może trenować, ani uczęszczać na basen. Konieczny jest zabieg operacyjny rekonstrukcji, gdyż małoletni nie jest w stanie wykonywać ruchów bocznych kolana. Termin zabiegu został wyznaczony na 19 października 2020 roku. Koszt takiego zabiegu prywatnie to ok. 8.000 zł.

Po urazie kolana małoletni przestał uczęszczać na karate i basen, a zaczął uczęszczać na siłownię, opłata to 100 zł miesięcznie.

(**dowód** : zeznania J. D.: k. 96-99, k. 288; opinia: k. 13; zaświadczenie: k. 14, k. 16, k. 17; zestawienie opłat: k. 22; faktura: k. 15, k. 18-19, k. 222, k. 223, k. 259, k. 262, k. 268, k. 269, k. 270, k. 271, k. 284, k. 285; potwierdzenie wpłaty: k. 219, k. 221; informacja: k. 283)

Matka małego powoda J. D. jest zatrudniona w (...) Sp. z o.o. na stanowisku kasjer lotniczy z wynagrodzeniem brutto w kwocie 4.950 zł, netto w kwocie ok. 3.515 zł, a następnie od października 2014 roku w kwocie 5.050 zł brutto, tj. 3.585 zł netto. Od lutego 2014 roku do kwietnia 2014 roku matka małego przebywała w szpitalu i wówczas jej dochody wynosiły ok. 3000 zł netto. J. D. jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym. Orzeczenie, w którym stwierdzono, że niepełnosprawność u matki małego istnieje od urodzenia, zostało wydane do dnia

30 maja 2018 roku. J. D. powinna być zatrudniona w warunkach pracy chronionej. Matka małoletniego nie ma na utrzymaniu innych osób poza powodem. Poza mieszkaniem posiada oszczędności w kwocie ok. 4.000 zł.

W 2014 roku ani w 2013 roku matka małoletniego nie zaciągała żadnych pożyczek. J. D. wskazuje, że jest wspierana w wychowaniu i utrzymaniu powoda przez swoich rodziców, którzy przekazują na niego miesięcznie ok. 400-500 zł.

(**dowód** : zaświadczenie: k. 10, k. 65, k. 286; orzeczenie: k. 11; zeznania J. D.: k. 96-99, k. 288)

Pozwany A. R. jest lekarzem ginekologiem. Prowadzi Indywidualną (...). Średni dochód netto osiągnięty przez niego w 2014 roku ze wspomnianej praktyki lekarskiej to 12.403,50 zł, natomiast w I kwartale 2015 roku średnio 12.704,75 zł. Zgodnie z zeznaniem podatkowym PIT-36L pozwany w 2014 roku po odliczeniach osiągnął dochód w wysokości 175.066,01 zł, zaś zgodnie z zeznaniem PIT-36 w 2014 roku pozwany osiągnął także dochód w wysokości 4.134,75 zł ze stosunku pracy, działalności wykonywanej osobiście oraz z innych źródeł. Pozwany – mimo zobowiązania – nie udokumentował swoich dochodów od kwietnia 2015 roku.

Pozwany opłaca ubezpieczenie obowiązkowe OC indywidualnej praktyki lekarskiej. Miesięczna składka wynosi 848 zł. Pozwany zawarł umowę pożyczki z (...). Miesięczna rata wynosiła 1.125,98 zł, a od marca 2015 roku wynosi 1.124,33 zł. Płatność ostatniej miesięcznej raty przypadnie w styczniu 2023 roku. Pozwany ma polisę ubezpieczeniową w (...) S.A. Miesięczna składka wynosi 759 zł. Pozwany jest także w L's od utraty dochodu oraz na wypadek zakażeń. Miesięczna składka wynosi ok. 683 zł. Pozwany spłaca dwa kredyty – w (...) (we frankach szwajcarskich) – miesięczna rata 247,10 CHF (ok. 964 zł) oraz w (...) – miesięczna rata 3.951,13 zł.

W dniu 3 czerwca 2015 roku pozwany zawarł umowę o kredyt na kwotę 24.355,29 zł – miesięczna rata kredytu wynosi 481,77 zł.

Pozwany nie utrzymuje żadnego kontaktu z małoletnim powodem, w żaden sposób nie wspiera go finansowo ani rzeczowo. Matka małoletniego powoda miała kontakt z pozwanym do 2001 roku, obecnie nie utrzymuje z nim żadnego kontaktu.

Pozwany nie ma na utrzymaniu innych dzieci poza małoletnim powodem.

Do czasu udzielenia zabezpieczenia pozwany nie łożył na utrzymanie powoda.

(**dowód** : zestawienie dochodów: k. 79, k. 158; umowa: k. 81; pismo: k. 82-83; polisa: k. 84-85, k. 204-206; polisa: k. 94; historia operacji: k. 86-92; harmonogram: k. 93; zeznania J. D.: k. 96-99, k. 288; PIT: 159-167; harmonogram: k. 187-188; umowa: k. 189-190; ubezpieczenie: k. 207, zobowiązanie do udokumentowania dochodów: k. 295)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd dał wiarę dokumentom prywatnym złożonym przez strony na potrzeby niniejszej sprawy. W ocenie Sądu stanowią one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji, ich prawdziwość nie została skutecznie przez strony podważona.

Sąd dał wiarę zeznaniom matki powoda odnośnie sytuacji majątkowej, zdrowotnej, mieszkaniowej powoda oraz możliwości zarobkowych i majątkowych jego matki. W ocenie Sądu jej zeznania w tym zakresie były pełne i spójne, a pozwany ich nie zakwestionował.

Sąd pominął natomiast dowód z przesłuchania pozwanego A. R., bowiem ten – wzywany celem przesłuchania – nie stawiał się i nie przedstawił usprawiedliwienia swojej nieobecności. Pozwany nie przedstawił także Sądowi na żądanie Sądu z dnia 18.03.2016r. (k. 295) dokumentów potwierdzających jego dochody za okres od kwietnia 2015 roku. W takiej sytuacji Sąd oszacował aktualne na moment wyrokowania możliwości zarobkowe pozwanego w oparciu o dochody wykazane za okres wcześniejszy.

Zgodnie art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Natomiast zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.). Usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być oceniane nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku. W szczególności pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności i obie przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez Sąd wysokości alimentów (wyrok Sądu Najwyższego z dn. 10 października 1969 r., III CRN 350/69).

Zgodnie z Uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., sygn. akt: III CZP 91/86 (OSNP 1988, nr 4, poz. 42) przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień - prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie.

W ocenie Sądu roszczenie małoletniego powoda zasługuje na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że pozwanego obciąża obowiązek alimentacyjny wobec powoda, gdyż powód jest osobą małoletnią i nie ma własnego majątku.

Bezspornym jest, że do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda należy wliczyć koszty żywienia, środków higieny i czystości oraz odzieży. Oceniając wysokość potrzeb powoda związanych z odzieżą, obuwiem czy kosztami higieny Sąd miał na uwadze stopę życiową stron i wiek powoda. Zasadnym jest, by powód mógł ubierać się w rzeczy dobrej jakości, co uzasadnia ustalone wyżej przez Sąd wydatki. Nadto na te koszty składa się jego udział w opłatach mieszkaniowych w zajmowanym przez powoda mieszkaniu oraz wydatki związane z rozwojem małoletniego – w tym koszt zajęć dodatkowych oraz koszty leczenia. Matka małoletniego w załączonym do pisma z dnia 18 czerwca 2015 roku zestawieniu wydatków w ocenie Sądu zawyżyła koszty utrzymania małoletniego. Sąd uznał, że przede wszystkim zostały zawyżone wydatki związane z wyżywieniem, środkami czystości. Sąd nie zaliczył także do kosztów utrzymania małoletniego kosztów związanych z utrzymaniem i eksploatacją samochodu jego matki. Oceniając usprawiedliwione potrzeby powoda Sąd nie uwzględnił zarzutów pozwanego, jakoby szereg tych wydatków był zbędny. Dla prawidłowego rozwoju powoda, ale i zdobycia wykształcenia sytuującego powoda jak najlepiej pozycji na rynku pracy, niezbędne jest korzystanie przez niego z dodatkowych zajęć z j. niemieckiego, matematyki, ale także z zajęć sportowych. Nie są to wydatki, które pozostawałyby poza zasięgiem pozwanego biorąc pod uwagę jego dochody i standard życia. Sąd podziela także stanowisko matki powoda, że do usprawiedliwionych potrzeb powoda należy zaliczyć wydatki związane z rozpoczęciem kursu w szkole językowej w celu uzyskania certyfikatu (...) (ok. 3.000 zł rocznie), czy wyjazdu raz w roku na obóz językowy, na co powoda i jego matki do tej pory nie było stać. Do usprawiedliwionych potrzeb powoda należy zaliczyć także kosztowny zabieg ortopedyczny zalecony powodowi po urazie kolana, jako że na termin operacji w ramach NFZ powód musiałby czekać do 2020 roku. Koszt takiego zabiegu wynosi ok. 8.000 zł i biorąc pod uwagę wiek powoda i fakt, że do tej pory czynnie zajmował się sportem, zasadnym jest skorzystanie z leczenia prywatnego. Twierdzenie takie jest tym bardziej uprawnione, że kwota ta nie pozostaje nieosiągalna z punktu widzenia możliwości zarobkowych i majątkowych powoda.

Podsumowując powyższe i posiłkując się na zasadami doświadczenia życiowego Sąd ustalił, że miesięczny koszt usprawiedliwionych potrzeb powoda to kwota rzędu 3.000 zł.

O zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują – jak już wskazano – nie tylko potrzeby uprawnionego, ale również możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanych – w tym przypadku obojga rodziców powoda. Matka powoda jest zatrudniona w (...) Sp. z o.o. na stanowisku kasjera lotniczego z wynagrodzeniem netto w kwocie ok. 3.500 zł.

Jest osobą o orzeczonej niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym. Tym samym należy stwierdzić, że możliwości zarobkowe J. D. wyczerpują się w osiąganym przez nią wynagrodzeniu za pracę.

Bezspornym jest, że małoletni powód zamieszkuje obecnie z matką. J. D. nad małoletnim powodem sprawuje osobistą opiekę.

Obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców. Jednak stosownie do art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego. W takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Zatem matka powoda w dużej mierze realizuje spoczywający na niej obowiązek alimentacyjny poprzez sprawowanie osobistej opieki nad małoletnim. zarzut pozwanego, jakoby powód z racji wieku nie wymagał już takiej opieki, a tym samym, by matka powoda nie realizowała swojego obowiązku alimentacyjnego po części w sposób określony w art. 135 § 2 kro, należy uznać za chybiony, na co wskazał już Sąd Okręgowy w Gdańsku rozpoznając zażalenie pozwanego w niniejszej sprawie argumentując, że osoba dojrzewająca także potrzebuje osobistych starań i wsparcia rodzica (k. 232-238). Wypada zauważyć, że pozwany w żadnej formie osobistego wsparcia czy opieki powodowi nie zapewnia.

Odnosnie możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego należy wskazać, że jest on lekarzem ginekologiem, prowadzi Indywidualną (...) osiągając średni miesięczny dochód netto w kwocie ok. 12.400 zł (dochód w 2014r.). Jako że pozwany nie złożył dokumentów potwierdzających aktualne dochody z prywatnego gabinetu, mimo stosownego zobowiązania i mimo działania poprzez profesjonalnego pełnomocnika, Sąd przyjął, że dochody pozwanego pozostają na co najmniej analogicznym poziomie. Sąd nie uwzględnił argumentów pełnomocnika pozwanego przedstawionych przed zamknięciem rozprawy dotyczących wieku pozwanego oraz wpływu ostatnich zmian politycznych w kraju na możliwości zarobkowe pozwanego. Nie zostało bowiem wykazane postępowaniem dowodowym, by wiek pozwanego znacząco ograniczał jego możliwości pracy ani by zmniejszyły się dochody pozwanego na skutek zapowiedzi zmian w zakresie możliwości stosowania w ginekologii wspomaganych metod rozrodu, czym m. in. zajmuje się pozwany.

Pozwanego obciążają liczne zobowiązania finansowe w postaci kredytów i pożyczek, w tym ostatnia umowa zawarta w czerwcu 2015 roku – pozwany miał już wówczas świadomość toczącego się postępowania, a nadto skoro już w lutym 2013 roku zostało ustalone ojcostwo pozwanego – winien więc on mieć świadomość ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem małoletniego. Dlatego też ustalając możliwości zarobkowe pozwanego Sąd nie brał pod uwagę obciążających go do kredytów. Pozwany nie ma na utrzymaniu innych osób poza małoletnim powodem. Nawet więc gdyby przyjąć – za twierdzeniem pozwanego – że suma obciążających go zobowiązań finansowych wynosi ok. 7.000 zł, to przy osiąganym przez pozwanego dochodzie w kwocie ponad 12.000 zł netto miesięcznie, w dalszym ciągu ma on możliwości zarobkowe i majątkowe przewyższające możliwości matki małoletniego. Nie bez znaczenia jest także, że pozwany posiada majątek – mieszkanie przekształcone na gabinet lekarski przy ul. (...) w G. i 1/2 domu w S. (dowód: pismo pełnomocnika pozwanego k. 246-248), a także samochód marki S. (...) (dowód: polisa ubezpieczenia pojazdu k. 201-2013). Podkreślić jednakże należy, że obowiązek alimentacyjny względem małoletniego dziecka, które nie jest w stanie się samodzielnie utrzymać, wyprzedza inne zobowiązania finansowe.

Sąd zważył, że pozwany nie utrzymuje kontaktów z małoletnim, nie uczestniczy w jego życiu ograniczając się jedynie do płacenia alimentów ustalonych tytułem zabezpieczenia w niniejszej sprawie. W przekonaniu Sądu obowiązek pokrywania kosztów utrzymania powoda przez pozwanego powinien zatem być wyższy niż obowiązek matki powoda. Ponadto Sąd uwzględnił, że polskie prawo rodzinne jest oparte na wskazywanej już zasadzie sankcjonującej równą stopę życiową rodziców i dzieci.

Zestawiając przedstawione wyżej usprawiedliwione potrzeby powoda z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi obojga rodziców Sąd doszedł do przekonania, że w aktualnym stanie faktycznym obowiązek alimentacyjny pozwanego A. R. wobec powoda A. D. wyczerpuje się kwotą 2.000 zł miesięcznie, co stanowi o udziale pozwanego w utrzymywaniu

małoletniego powoda w wysokości 2/3. Stąd też na zasadzie art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 i 2 k.r.o. orzeczono jak w pkt I wyroku, oddalając powództwo w pkt II w pozostałej części jako wygórowane.

Odnosząc się natomiast do roszczenia o zapłatę kwoty 19.500 zł za okres poprzedzający wytoczenie powództwa Sąd uznał, że roszczenie w tym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 137 § 2 k.r.o. niezaspokojone potrzeby uprawnionego z czasu przed wniesieniem powództwa o alimenty sąd uwzględnia zasądzając odpowiednią sumę pieniężną. W uzasadnionych wypadkach sąd może rozłożyć zasądzone świadczenie na raty.

Alimenty ze swej natury przeznaczone są na zaspokojenie bieżących potrzeb uprawnionego. Dochodzenie ich za okres miniony dopuszczalne jest jedynie w przypadkach wyjątkowych. Uzyskanie alimentów za okres sprzed wniesienia pozwu uzależnione jest od wykazania przez wierzyciela, że jego usprawiedliwione potrzeby związane z utrzymaniem lub utrzymaniem i wychowaniem nie zostały za ten okres zaspokojone.

W przedmiotowej sprawie w ocenie Sądu bezsporne jest, że w okresie poprzedzającym wniesienie pozwu małoletni pozostawał na utrzymaniu matki, jednakże podkreślić należy, matka małoletniego zadbała, by wszystkie potrzeby małoletniego w tym okresie zostały zaspokojone. Korzystała, co prawda w tym okresie z pomocy rodziców, jednakże nie wymagają oni od niej zwrotu darowanych kwot. Matka małoletniego nie wykazała w sposób dostateczny, by jakiegokolwiek potrzeby syna pozostały niezaspokojone. Małoletni w spornym okresie uczęszczał do szkoły, miał dodatkowe zajęcia pozalekcyjne, także odpłatne (np. basen, karate, j. angielski czy j. niemiecki). Nie zostało wykazane, by małoletni miał braki w odzieży, wyżywieniu czy pomocach naukowych. Matka powoda nie udowodniła także, by w spornym okresie zalegała np. z opłatami mieszkaniowymi. Nie może świadczyć o niezaspokojeniu potrzeb fakt, że powód nie poszedł do szkoły niepublicznej, choć miał na to szansę, z powodu braku środków na opłacenie czesnego. Nie jest bowiem usprawiedliwioną potrzebą dziecka zapewnienie mu edukacji w szkołach niepublicznych. Podobnie Sąd ocenił niewysłanie powoda do tej pory na obóz językowy. Wypoczynek wakacyjny bowiem był do tej pory powodowi zapewniany.

Sąd zauważa także, że nie było przeszkód do dochodzenia przez matkę powoda alimentów w procesie o ustalenie ojcostwa lub bezpośrednio po zakończeniu tego postępowania.

Roszczenie, o jakim mowa w cyt. wyżej przepisie art. 137 § 2 k.r.o. nie może być utożsamiane z roszczeniem regresowym przewidzianym w art. 140 k.r.o.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, iż roszczenie powoda o zapłatę alimentów za okres poprzedzający wytoczenie powództwa podlega oddaleniu i na podstawie art. 137 § 2 k.r.o. a contrario i także na tek podstawie orzekł jak w punkcie III sentencji orzeczenia.

W punkcie IV wyroku Sąd umorzył postępowanie w zakresie cofniętego powództwa. Wskazać należy, że na rozprawie w dniu 14 października 2015 roku pełnomocnik strony powodowej wniósł o zasądzenie kwoty 19.500 zł z tytułu alimentów za okres poprzedzający wytoczenie powództwa i w pozostałym zakresie cofnął pozew o zasądzenie zaległych alimentów. Pełnomocnik pozwanego wyraził zgodę na częściowe cofnięcie powództwa. Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. „pозew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Stosownie do art. 203 § 4 k.p.c. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. W niniejszej sprawie okoliczności takie nie występują. Stąd też Sąd postępowanie w tym zakresie umorzył stosownie do art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c.

W pkt V wyroku Sąd na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. z urzędu nadał wyrokowi w części zasądzającej świadczenie rygor natychmiastowej wykonalności.

Na podstawie art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (dalej: ustawa o kosztach) Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1300 zł tytułem kosztów sądowych. Koszty te ustalono w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu przewidzianą w art. 98 k.p.c., stosownie do wysokości zasądzanego świadczenia. Dodatkowo Sąd obciążył pozwanego opłata w wysokości 100 zł za postępowanie zabezpieczające (art. 69 cyt. ustawy).

W punkcie VII wyroku na podstawie § 7 ust. 1 pkt 11 w zw. z ust. 4 w zw. z § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądzono od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kwotę 1548 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Kwotę tę również wyliczono stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu w proporcji, w jakiej powód wygrał postępowanie (tj. w wysokości 67% stawki przewidzianej w § 6 pkt 5 rozporządzenia). Sąd uwzględnił przy tym, że w sprawie o roszczenie z art. 137 § 2 k.pc. powód przegrał proces w całości. Sąd też wynagrodzenie adwokackie należne powodowi z tytułu zasądzenia alimentów zostało obniżone o kwotę 60 zł – stawkę minimalną przewidzianą dla strony zobowiązanej do alimentów w § 7 ust. 1 pkt 11 cyt. rozporządzenia.